Any III - Núm. 68
12 març 1925
Subscripció:
Trimestre, 3'50

EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La corresp.ª a l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

RADIO - BARCELONA

—Veieu, mare, ara del llit estant podreu sentir els concerts de Barcelona.
—I no ens privaran de dormir amb tant de soroll?

APARELLS I ACCESSORIS
PER A LA
RADIO TELEFONIA
DE LES MILLORS MARQUES
Venda al major i detall
Carrer Canuda, 45 i 47
BARCELONA
DIPOSIT DE MATERIAL ELÈCTRIC
JOSEP CLAVELL

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

RADIO IRIS

La casa que s'ha imposat en aparells de qualitat

SUPERHETERODINO
I SUPER VIII
6 VALVULES

Sense antena
ni terra
La cosa millor
que existeix en
RADIOTELEFONIA

Aparells galena a preus reduïts

Diagonal, 460

Per a construir un aparell de Telefonia sense Fils, cal comptar amb l'ajut d'un bon llibre, i aquest és

La T. S. F. a l'abast de tothom

escrit en català per **Agustí Riu,** l'instal·lador de l'estació de l'Hotel Colón. Pòrtic d'En Carles Soldevila. Pròleg d'En Rossend Sagrera. Forma un elegant volum de més de 250 planes, il·lustrat amb 91 gravats inèdits i enquadernat amb portada a quatre tintes i es ven al preu de **5 ptes.** a totes les llibreries de Catalunya i en la casa editora

Editorial Políglota

Petritxol, 8

Sortirà la setmana entrant

CASA LÓPEZ-AZNAR

Caspe, 12 - BARCELONA

La primera y más surtida casa de
RADIOTELEFONIA
Aparatos modestos y de gran lujo

Per materials a l'engròs

VIVOMIR

Que ven al comptat per tal de vendre a bon preu.

Biblioteca de Comunicació
Hemeroteca General

Corts Catalanes, 620

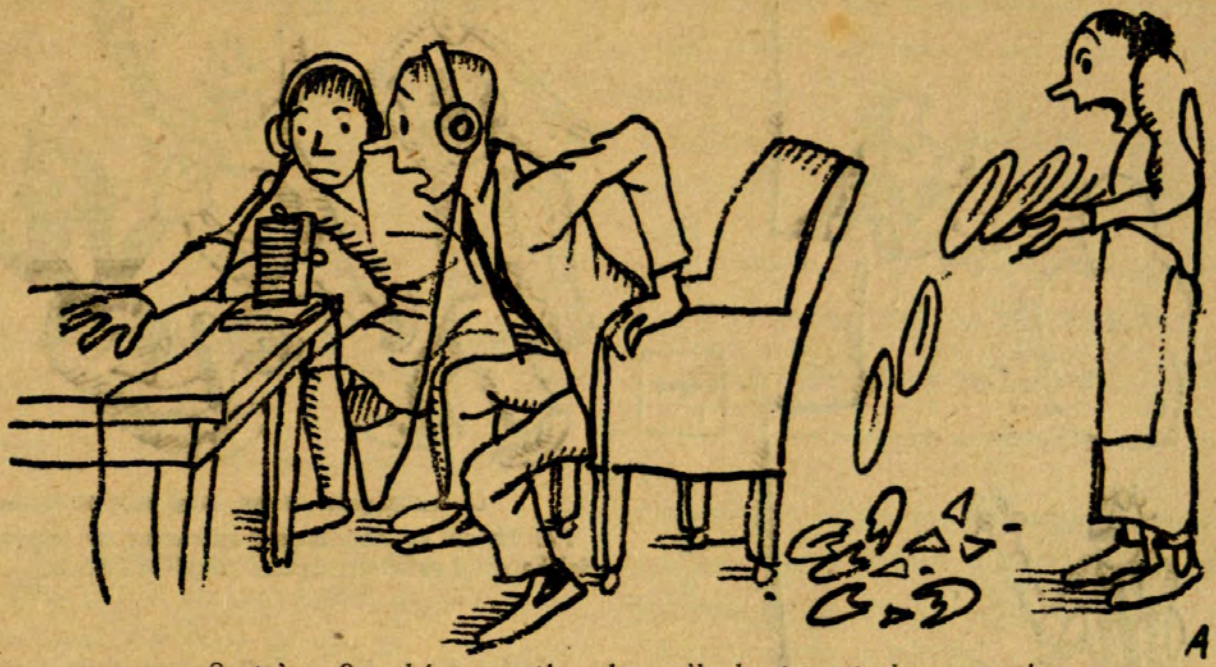

—Sents?... Que bé se sent!... Ara se'ls ha trencat alguna cosa!

E A J 1

(Sense comissió)

Tan si ets invent d'En Marconi
com si ets cosa del dimoni,
és ben cert i comprovat
que el teu poder, avui dia,
o Radiotelefonia,
nostre magí ha capgirat.
Galena, fins a la *fetxa*
sols en tenia algun metge
(si el Galèn no era solter)
però avui a tota casa
a més de Jep, Jan i ase
la galena hi ha d'haver.
Ens omplenes de barbrismes
amb els noms de tots tos *xismes*
que no es poden traduir
com *alt-parlant* per exemple
que si un lingüista el contempla
embut-llauna en farà dir.
Ràdio-oients o ràdio-escoltes
són paraules pocasoltes
que devem foragitâ
dient en equivalència
"Els herois de la paciència"
i tothom ens entendrà.
Jo vull felicitâ el maco
que ens diu *L'aldeana* i *Iacco*
amagat dintre l'embut
ja que un home que així gosa
collocar-nos tanta prosa
per tranquil s'ho ha merescut.
Prô més tranquils són encara
els qui amb la butxaca avara
els concerts van escoltant
i del secret en la fosca
jamai no afluixen la mosca
donant la raó al Dant.
La Radiotelefonia
serà millor cada dia
si feu el que jo us diré:
Obriu les bosses estretes
i quan hagueu dat pessetes,
cremeu-los si no ho fan bé.

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

RAU-RAU

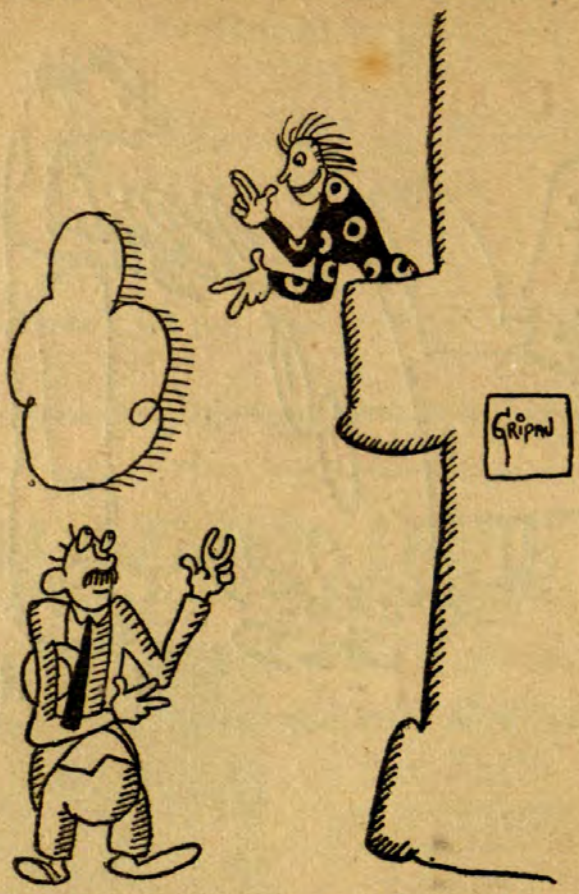

LA TELEFONIA SENSE FILS NO ÉS PAS D'ARA...

Per als qui festegen està installada d'ença que món és món.

LA TELEFONIA SENSE FILS MÉS EXPRESSIVA

Per als qui en duen un got de massa, de temps immemorial ha estat establert aquest eloqüent sistema.

LA RADIO I EL MEU GROOM

NO puc fer-hi més: sóc refractari als invents. Ni la bicicleta quan era infant, ni la moto quan era adolescent, ni el David quan els polsos m'hi neva no han pogut vèncer la meva indòmita resistència a les troballes dels savis. Una màquina de retratar sempre m'ha semblat un "machin" abominable i el cinematògraf un aliat sinistre de l'òptica. Si us dic que m'he comprat un fonògraf al bell punt de regnar la radiotelefonia, ja us ho hauré dit tot amb escreix.

—I ara!—féu la meva veïna, en oir el farrigo-farrago del meu "Edisson",—vostè sempre va a tres quarts de quinze; ens surt amb aquesta regadora prehistòrica quan tothom té la seva antena i la seva galena, per no dir el seu aparell amb làmpares...

Evidentment, feia el ridícul. Fins el meu barber havia installat una magnífica bobina amb tots els ets i uts, i el fill de la portera es passava la tarda del diumenge fent experiments dalt del terrat. La cara em va caure de vergonya.

Fou aleshores que el meu simpàtic groom m'oferí dur a terme ell mateix l'installació. Se n'anà als encants a comprar dues antenes i un manyoc de fils, agafà un cilindre vell d'una màquina d'escriure i quatre fustes d'embalatge, i l'endemà em compareguè per posar mans a l'obra amb gran aplom d'home entès.

—Veu,—feu-me observar,—aquest llibre ho explica tot. Demà, si vol, li faré un aparell amb una capsa de llumins empalmada amb els fil-ferros de la galeria. I tal dit tal fet. L'endemà tot funcionava.

Cal dir, però, que el meu groom és un xicot prodigiós. Diu que certs dies sent la veu del "Noi del Sucre" dins un centre espiritista i de tant en tant serveix de "medium" per les transmissions d'ultra-tomba. La meva opacitat intuitiva és tan gran i els avenços de la ciència em fan tanta basarda que estic convençut que el secret de la radiotelefonia rau en el dimoniet del meu groom i que això de les ondes és una peguesa...

Potser no estic en el cert, però ningú no em negarà l'originalitat de les meves idees. I l'ésser original ja se sap que és com treure bitllet per a l'Immortalitat.

SERGI

AQUESTA SI QUE, VERITABLEMENT, ÉS SENSE FILS

La dels muts.

SETS I VUITS

Han estat detinguts uns lladregots especialistes en robatoris de porcs. Ja veieu.

Nosaltres no els diríem res, ja se'ls poden endur tots; amb el de Sant Antoni, de porc, ja en tenim prou. Els altres no ens fan el pes, són porcs, i encara nafrats.

* * *

A un individu de Londres li han obert l'estómac, li han trobat una veritable joieria a dintre.

Si anéssim a mirar a l'estómac de molta gent que n'hi trobaríem, de coses!

* * *

Sembla que al Japó ja ha estat implantat el sufragi universal.

Ja veieu, les influències de la vella política, morta, ben morta aquí, broten a l'extrem Orient, cap allà a la terra dels xinos.

* * *

A l'Exposició continua fent-se "algo". Per un premi i dos accèssits del projecte del Palau Central, 80.000 pessetes.

Que no és xanguet, senyor Piquipon.

* * *

Uns agents d'arbitris, del nostre Ajuntament han detingut un carro que duia porc en putrefacció.

Mireu la fama que té Barcelona d'empassar-s'ho tot, que ja s'atreveixen a encolomar-li porc podrit.

Decididament, així com un poble té la premsa que es mereix, també té el porc que es mereix.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

"El Diluvio" publica uns documents que semblava que havien d'ésser "secrets" relatius a l'Exposició de Barcelona.

"A B C" també en publica.

Encara hi ha premsa preferida.

Com si diguéssim encara, encara hi ha algun rastre de la vella política.

Com prova de treure el cap, aquesta vellota! però no se'n riurà, no!

Ecos de Canaletes

ELS CLASSICS CROISSANTS

La Rambla de Canaletes testimoni de tantes coses històriques i corredisses cèlebres, s'ha convertit d'un quant temps ençà com a "buffet" per anar-s'hi a menjar tranquilament un croissant, el clàssic croissant de Canaletes.

Els qui enyoren les habituals correries d'"antaño" per les Rambles, troben una mica de consol menjant-se diàriament (?) de set a vuit del vespre un croissant, del dia abans, sol o amb cafè i llet. Les forces perdudes... s'han d'anar recuperant per medi de dotzenes de "mitges llunes".

Tothom ho sap, a Canaletes es parla de tot, de foot-ball, de les subsistències i àdhuc algun dia de política derivada i de política composta o sigui amanida amb els ingredients necessaris de cada u.

Que si en Piera això, que si en Zabala no hi ha vist mai de cap ull, que si en Semi és l'únic "As", etc. Tot això es sol sentir a la secció footballera. En una altra secció més pràctica i econòmica, on sol haver-hi senyors de més edat, es parla de subsistències. Avui no hi ha hagut carn, demà tampoc n'hi haurà... Les mongetes s'apujen... No hi ha bacallà, etc., etc. En aquesta secció sempre hi ha pocs "accionistes" i els que hi ha, no cap dubtar-ho, són pares de família. En la secció politiquera també es parla quelcom: Que si en Bugallal és un home... Que si demà o demà passat... Que si s'acabaran aviat els fiambres (això tenia d'anar a la secció econòmica però per equivocació s'ha posat aquí)... Que si en Sànchez Guerra no està per brocs i en Romanones és un gran tiu, etc., etc.

Naturalment en totes tres seccions hi han algunes vegades discrepàncies i adversitats, però al final tot s'acaba amistosament, amb el clàssic croissant al bufet de Canaletes.

Inclús si alguna vegada hi ha hagut batusses amb la intervenció de matalassers han estat també "clàssiques"...

M'havia oblidat de detallar una secció habitual concurrent a la Penya de Canaletes: els "moneders falsos"; cal advertir, i no és fer propaganda, que al "bureau" de Canaletes admeten les monedes de coure estrangeres; el que és que com a bons amics, el dia següent te les tornen religiosament. No hi ha doncs cap motiu perquè s'enfadi ningú, al contrari la fraternal amistat domina en aquells contorns... allí, a la Rambla enyorada d'altres temps més feliços.

JORDI DEL VAL

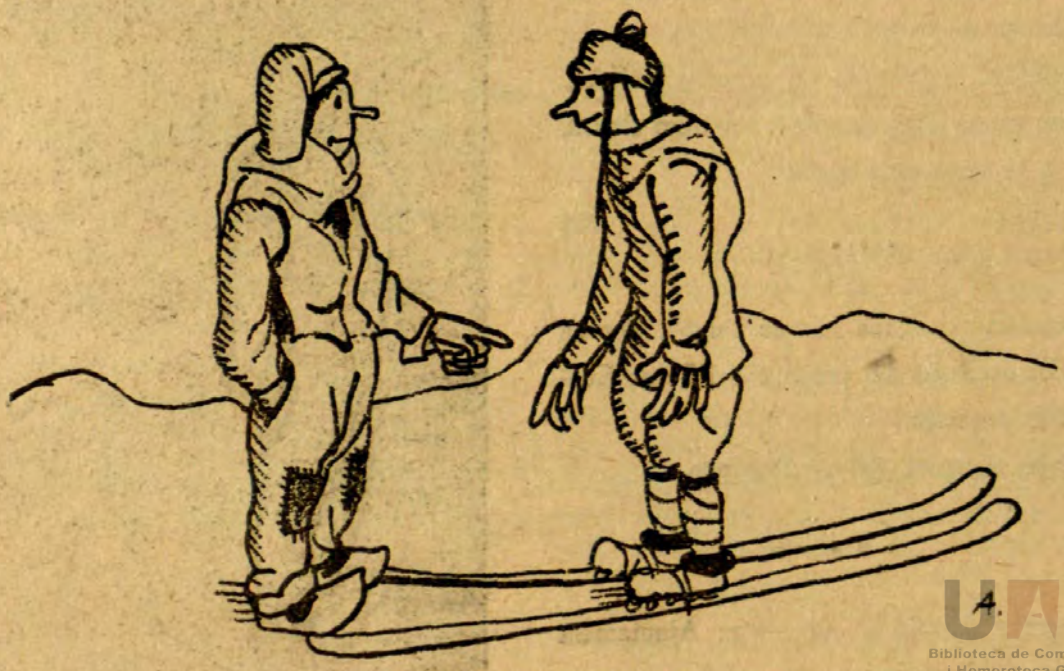

LES NEVADES

—I vol dir que no és més còmode anar en tramvia?

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

ELS METGES TAMBE SENTEN ELS TEMPS

—Cregui: faci's de la unión constitucional que és com prendre un ***constituent "poderós".***

LA RADIO-BARCELONA

ES possible que alguna vegada, durant les sessions de radio, hagueu notat una mena de zum-zum, com un soroll confós; és el borinot; és el borinot que festeja amb la Ràdio-Barcelona. Aquest festeig trobareu que és la cosa més natural si teniu en compte l'afinitat de gustos, la mútua simpatia d'un radio i d'un borinot; perquè el borinot, com la ràdio, disfruta a espandir ençà i enllà coses i més coses, passa per tot, es fica per tot, entra per tot, com les ondes que alimenten la telefonia sense fils.

Només per posar un cas: recordeu el concert de la Mercè Plantada? Honor de la Ràdio-Barcelona fou: gràcies a ella les nostres cançons volaren enllà, fins els més llunyans confins.

Ràdio-Barcelona és la universalització del nostre nom. Heu's aquí, doncs, perquè, en una paraula, s'enduu les nostres simpaties.

RADIO-BORINOT

UAB Biblioteca de Comunicació Hemeroteca General

Del balconet estant

LA DANSA DELS MILIONS O LA MANDIBULA DEL SENYOR PICH.

Que la mandíbula del senyor Pich és una cosa respectable molts ho sabien, i no és desmentit. Ja no eren tan conegudes les seves habilitats de dansaire; però també s'ha acreditat en l'art de Terpsícore, encara que ho faci una mica enxamporrat. Molts corregueren diumenge a veure'l; automòbils, com els ànecs, a cabassades; per ésser-hi a temps, molts anaren a trompades i es feren tan malbé que va, a En Giner ja se li prepara feina de reparacions!

Sí: diumenge la va ballar En Pic-i-Pon; va ballar la can-can amb la dansa dels milions a propòsit de l'Exposició de Montjuïc al Teatre Barcelona—no es moca pas en mitja mànega!—

Us direm que hi vàrem entrar amb una idea, i que en vàrem sortir amb una altra, ben distint. Entràvem pensant-nos que érem una colla de pobres, sortíem convençuts que els milions ens sobren, ens eixamenen per tots quatre costats.

I com va "estar eloqüent"! Val a dir que parlava un castellà que ni el de Cervantes (diuen si serà posat en terna per a la provisió de la càtedra de Calditas). Fins us direm que sovint refilava tant que no s'entenia. La sort que sabíem que tractava de l'Exposició, que si no, en sentir-lo a parlar de societats *aconòmicas*, i del Parc *Aribal*, hauríem cregut que parlava de Yokohama, per exemple.

Verament a estones tan subtil era, tan afiligranat i poc entenedor, que feia la denteta al mateix Xenius, el qual té l'honor de collaborar amb ell a "El Día Gráfico".

Però quan prenia tots els aires de la sublimitat era quan ell, el senyor Pich, ens parlava en nom dels alts interessos de l'esperit i de la cultura... Ens pensàvem que ens agafava un accident: afortunadament teníem allí a la vora la farmàcia Baltà, que està esplèndidament proveïda...

Nosaltres que ens crèiem que ja havia passat el Carnaval!

ELS PERIODISTES, PLAT DEL DIA

No fa molt, a Girona hi hagué plet entre alguns regidors d'aquell Ajuntament i els periodistes: l'associació de la premsa hi prenia cartes. Ara a Tarragona s'esdevé un cas per l'estil: l'associació de la premsa també hi pren cartes. Tant l'una com l'altra d'aquestes associacions entenien pledejar per la dignitat de llurs companys.

Per no ésser menys—és clar,— a Barcelona també ha "estallat" un conflicte entre un empressari, sembla que és el del Liceu, i uns periodistes: i l'asociación de la prensa (sens dubte per distin-

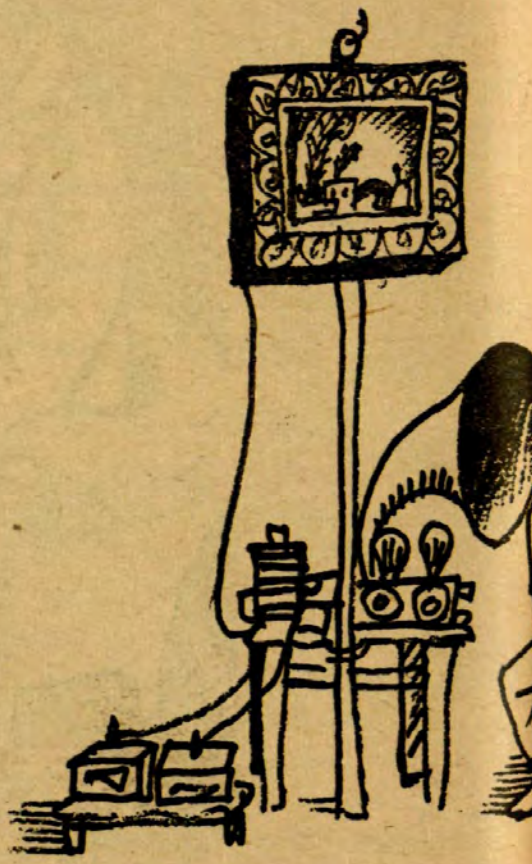

ANTENA DE QUADRO, O U
—Veus? aquesta és la
—Però....
—Sí, home: és pintat

NOVA ESCOLA DE PINTURA

ble antena de quadro.

la metàlica.

gir-se de les altres, perquè per alguna cosa Barcelona és Barcelona) en lloc de prendre-hi cartes, fa una altra cosa que pel nom s'hi assembla però que no és ben bé el mateix: pren *carta* o menú al Restaurant.

Què voleu: és qüestió de temperaments; i sobretot és més confortable.

V. I N.

TIPUS I TRIPES

UNA NOIA RADIO-OIENT QUE JO CONEC

La Teresina—acèrrima radio-nòmana—és una eixerida verdulera de la Boqueria, morena i simpàtica.

Ella s'ha construït un aparell de galena que no dubto a qualificar de magnífic. Es l'admiració de tota l'escala, qui n'està molt agraïda i satisfeta, puix que amb la ràdio, la gentil Teresina s'entreté pacíficament. Abans—ai las!—s'havia d'entretenir cercant raons amb tothom. Era, si no insufrible, inaguantable. Ara no. Ara, la veureu amb el casquet a les orelles, amb un posat benèvol, molt romàntic, escoltant atenta...

A la plaça conta a les parroquianes les seves impressions. Alguna d'aquestes, de l'any de la picor, que tenen un concepte fet de les noies inseparable de l'escombra o del picador de rentar roba, l'increpa dient que això són coses de xicots.—Una noia deu rentar els plats. Però ella, amb l'aire que caracteritza les del gremi, respòn:

—I la meva mare, llavors, què faria? Sàpiga, senyora, que jo, amb el temps, penso arribar a "consejala"!

... ...

Tot i això, la Teresina és una vergonyosa. Entrar als establiments a comprar el seu material de radio, li fa vergonya. Per fer compres, es val de la bona galania dels veïns.

Un dia d'aquests, va encarregar al fill de la portera, l'Arturet, aquest minyó que sembla que sempre baixa de l'hort, que li portés un *alta-veu* de tant i quant. Ell en prengué nota, però, se li extravià; i com que entre les qualitats de l'Arturet, comptava la d'una memòria molt reduïda, es trobà davant del dependent sense saber ben bé què volia.

Per fi demanà; li donaren un estre que semblava un embut monumental, amb nansa i tot.

Quan la Teresina es veié aquell trasto—que era simplement un *porta-veu*—se'l posà a la boca i cridà a l'arraulit Arturet:

—Bleda!!

PEP-GAR

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

LES GALLINETES

"Tites, tites, petites...!"

Algú deu haver fet aquest crit, que les gallinetes s'han mogut totes amb notable afany. I no les sentiu com cacaregen? Ai, les gallinetes bufones, titetes. Es clar, les bestioles! ja devien tenir qui-sap-la ganona. Doncs no és estrany que a la primera veu, a la insinuació primera s'hagin posat en moviment.

I encara, sentiu? sembla que tinguin ganes de pondre; ara veieu si són bones minyones; quin bé de Déu per a la mestressa! I encara, repareu: no es mouen en munió confosa, ans procedeixen ordenadament, entenimentades, en dos estols, les unes a la banda esquerra, les altres a la banda dreta.

No digueu! que Sànchez Guerra, Domínguez Pascual, Burgos Mazo, Piniés, Bergamín, Calderón, Ruano, a l'una banda fan d'allò més goig; però també, a l'altra banda, Espada, Bugallal, Ortuño, R. Viguri, Wais, Lema, Vizconde de Eza, Andrade us corprenen; els uns fent el paper de rebec, els altres amb el paper d'idonis, tots us tenen guanyada la simpatia. No sabríem qui triar, no sabríem cap a quins amb preferència decantarnos.

Les bufones gallinetes no fan pas un mal paper del tot, encara: Déu n'hi doret de l'empenta que duen, Déu n'hi doret de la "pechuga", Déu n'hi doret de les cuixes. Ja són un poc velles, però encara es conserven; i altrament com més velles, les gallines, millor fan el brou.

Amic lector: quines t'estimaries més? Tria. De tota manera si em vols creure, no cal que t'hi "enfundis" gaire, totes, si fa o no fa, vénen a ésser d'una mateixa mena; i, d'antuvi, sàpigues, és a dir ja ho saps, que no són, no, del Prat.

Quant és a llurs hàbits, inclinacions, usos i costums, què vols que et digui, poc més o menys veuràs que són iguals els de les unes als de les altres: piquen i furguen, escarboten terra, s'ajoquen i estarrufen dins el boll o dins el brossam, no volen, van sempre arran de terra, a tot estirar fan alguns saltironets per enfilar-se a algun munt on pensen trobar alguna cosa per al pap, que és un organ o aparell molt a prop del pup.

Així com així, tampoc no cal que t'hi "infun-

UAB Biblioteca de Comunicació Hemeroteca

LUCA D'ANTENA

—Qualsevol cosa va bé per antena. Veu? Nosaltres fem servir l'A B C de Madrid.

dis" gaire, perquè ja les coneixes, oi? són les mateixes d'abans, són les de sempre. Llurs trets de raça són profunds, poden passar els temps, no canvien; eren ahir, són avui, demà seran com han estat sempre.

Aleshores em diràs que potser no val la pena de triar, ans la cosa millor és deixar-les córrer, i que se la campin com vulguin, que forfollin i a estones que esvalotin pel corral. Sí, potser sí.

Ara, et diré, lector amic, que si tens una hora que no saps què fer, i vols divertir-te de franc, repara les maniobres de les gallinetes. Et recordes de quan els varen clavar un cop de canya, que totes varen fer-se escàpoles, depressa i corrents, vers l'ajocador? Allí han romàs sense piular, quietes, ajocades, fins que deuen haver sentit aquell "tites... tites... petites...!", i tornen a sortir. Mira-te-les, com van sortint; de primer sembla que tintinegen, com si el camp del corral els fos un xic desavesat; aviat, però, se'n refan; i mira qui t'ho diu que si no reben algun altre cop de canya, no trigarà que rumbejaran com les mestresses.

Veuràs que cadascuna s'acomoda al seu lloc, cadascuna procura agençar-se el seu muntet de minestra. Algun cop podrà fer-te l'efecte que es barallen, però només ho sembla, i ho fan perquè no diguin: no passa d'aquí. Fet i comptat totes han sortit d'uns posats i covats per una mateixa lloca.

BIT

UAB Hemeroteca General

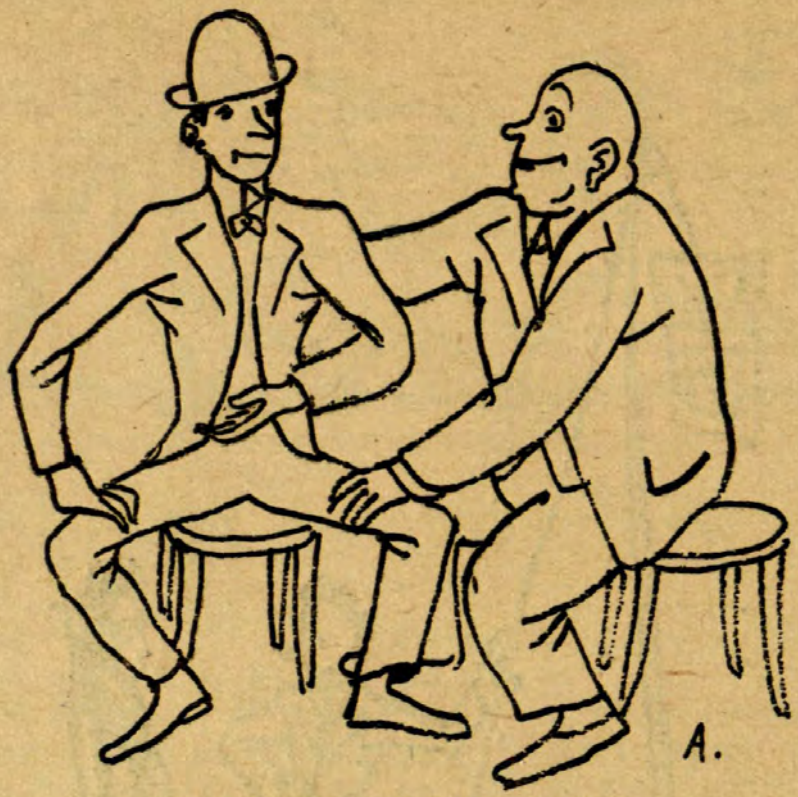

SI NO SON DEL CENT EN AMUNT...

—Un hereu t'ha nascut? Et felicito, noi.

—Ca, home! un altre mal de cap: hauré de començar a cercar-li pis per quan s'hagi de casar.

A l'amic Jordi del Val

ENSOPIT estava degut a que dins l'Aquàrium se m'ha ficat una passa, com si diguéssim una grip, que em mata els peixos i al que no mata ja s'encarrega ell de fer el mort per el compte que li té, i com que per a mi és això una contrarietat que m'encostipa més que l'anar amb el Metro, no tinc temps material per a seguir donant les conferències que, aviat, però, penso de reprendre.

En agafar avui EL BORINOT, restí corprès en llegir l'ensabonada que em feu respecte els meus estudis "animalògics". Per vós es veu vesteix molt el tractar amb animals, i a mi em fan molt poca gràcia, car a la curta o a la llarga en surto... no ho volgueu sapiguer.

No estava assabentat del Museu que dieu que hi ha entre el Clot i Sant Andreu, prou feina tinc, pobre de mi, a aguantar les llaunes de la de casa. S'ha pres en "serio" allò del vot de les casades i les declaracions del Romanones i les discussions del Sànchez Guerra, Lema, Bugallal i altres vellsnous, que hom creia catalogats en un museu d'antiguitats, i a taula no mengem res més que declaracions i arròs cremat, i passa que quan el menut fa el bot, ella el fa anar al llit, perquè qui bota no sopa. Ara, com que el menut sempre li sent a dir que ella vol votar, va dient pel veïnat que quan la mamà votarà, la farem anar al llit sense sopar. Per l'explicació que em feu, veig que ha d'ésser cosa molt interessant per a la ciència, i prometo d'anar-ho a veure.

Ah! respecte dels "carnívors" hem de distingir l'espècie. Els menuts de casa ho son, quan veuen un plat de costelles o un pollastre rostit, no se si serà perquè volen alt, els hi entra aital *carnivoria* que hem de batre les cassoles en retirada.

D'aranyes terratrenques n'hi ha de dues menes, unes peludes que tenen vuit peus i vuit ulls en la part anterior del cap que amb la baba que treuen filen molt prim i altres, afaitades de cara, amb dos peus, dues mans, dos ulls sobre el nas, que no s'entretenen a babejar, sinó a fer saca. Aquestes són les més perilloses, són molt carnívores quan van de gorres i són pigmeu davant la destrossa que fan. D'aquestes aranyes que a vol-

IEB Biblioteca de Comunicació

tes agafen el renom de capità aranya, hom té de fugir-ne més que depressa, elles desfan la dita "Les aranyes per a filar i l'home per a treballar" aquestes filen i no baden perquè el cop no els hi falli, i aquelles treballen per a filar i enroscar la mosca; per això us recomano en fugiu i menys no hi jugueu a *aranya estira cabells.*

I com que amb lo que dieu hi veig "matèria" d'estudi, i en aquest temps de felicitat que correm, hom no es pot dedicar a res més que a l'estudi, estic disposat a arribar-me fins al dit Museu i esbrinar lo que faci el cas. Us agraïré que em poseu l'auto a la meva disposició.

Sempre vostre

EL DEL XIPRERET.

LA TELEFONIA AMB FILS

—Ja tant se te'n dóna, de mi... Et parlo, no em respons...

—Ninet, no t'ho prenguis així, recorda't que sóc telefonista.

RADIO-REUS

(Per l'antena del Centre de Lectura)

Acaba d'ésser descobert document interessant. A l'àlbum del Centre de Lectura hom llegeix:

"Me duele tener que manifestar ser hijo de Reus y tener que manifestar desconocía la grandiosidad de lo que es el Centro de Lectura.—Enrique Oliva, Alcalde".

A la próxima promoció a la Real Acadèmia hom compta amb l'illustre autor d'aquest document.

SITGETANES-ONDES-HERTZIANES

Vermouth "El Greco" és el millor... presupost fenomenal... tributació... Quin parassol més abacial... Vint-i-cinc peles el que abans un ral... La carn i el peix als núvols... L'ex-anacoreta fa catúfols... El vi que res valia... ara tindrà plusvalia... Nou urbans enlloc de cessantia... Expressions a la tía...

PESCARET

RADIO-CAPELLADES

Així com hi ha la Radio-Barcelona, sembla que també hi ha la Radio-Capellades. Sembla, però, que la segona no va massa a l'hora: no sabem si serà la culpa de la "galena" (la "galena" deu ésser la muller del "galeno", oi?). Dèiem que sembla que no va massa a l'hora, perquè fins ahir no ens va arribar la notícia d'una festa relacionada amb la colla dels torrats de l'esmentada població, que degué escaure's per Carnaval (ves qui se'n recorda, ja, del Carnaval?).

Però la radio no deixa de tenir la seva gràcia, i per això la reproduïm. Deia: "Lliga Comercial, Industrial i Agrícola.—El gran saló de la Lliga convertit (toqueu ferro! això ho diem nosaltres) en el temple de la llum, del color, de l'alegria".

Haveu de reconèixer que això és fer la competència al mateix Carretero Audaz.

Posteriorment encara hem sabut que realment el clou de l'espectacle era el color, un color especial, com de torrat... I es comprèn que així fos per ésser cosa de la colla dels torrats.

Sigui com sigui, però, hem d'acabar protestant per l'endarreriment amb què la radio ens ha vingut; esperem que una altra vegada no passarà així. Potser no estaria de més que fessin donar una mirada a la galena, o al galeno; perquè de vegades aquests trastos fan molt el ximple.

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

RADIO-RECOLECTOR.

Competència de Carrilets

LLETRA D'EN XICU D'OLOT A EN JEPET D'IGUALADA

AMIC Jepet: A fe de Xicu, que poc som pas mai entès què redimontri teniu els d'Igualada amb el vostre tren. Cada setmana EL BORINOT ha de parlar del vostre tren, com si ningú més en tingués pel seu ús particular de cada dia de la setmana.

Ai, pobrics! Nosaltres, els olotins, hem esset més afortunats i, vatja, poc fem tant el semaneat com vosaltres. Que teniu un tren de fira?... El nostre és de parracaire. Que el vostre no arriba mai a l'hora?... El nostre, entre sempre, mai hi ha sortit ni hi ha arribat. Que el vostre us breçola com a mainades?... El nostre ens sacseja com a feixines.

Vatja, val a dir-ho, poc ens guanyeu en res. El nostre tren té una mà de vagons de tota llei, que fa fredat. N'hi ha de corridos, com un noi del carrer Major; a mig córrer, com les cases de la plaça; i tancats com l'enteniment d'En Mecus: en té d'amples com aquella torra del passeig i d'estrets com els pantalons d'En Pepitu: de llarcs com una renglera de llosas i de curts, com el pobre senyor Quimet; de polits, com en Serralonga; i bruts com la llengua de la Carmeta pateua; amb vidres com els aparadors de can Rovira o sense, com les parades de plaça; amb goteres, com les torretes esquerdades i eixuts, com una fontanella seca; en fi, tenim de tot, per a tots els gustos i ben baratet: el que se'n diu un vertader saldo.

I com el material són les estacions: sols vos diré que hi ha cinc "apaiaderos" que no tenen ni un mal cobert per a guardar-vos del fret, del sol, del vent o de la pluja; a ple camp, al aire lliure, que és més higiènic. Ja ho veieu, Jepet, si en soms d'afortunats; poc trobarieu, per més que correvéssiu, ningú al món que en fos tant com nosaltres.

Oh, i en quan a anar depressa, això pla; ja us dic jo que hi va de veres. Figureu-vos que de Girona a Olot hi està més que de Barcelona a Girona, i això que hi ha quaranta cinc quilòmetres menys en el nostre. Ai, pobrics! Poc podreu fer-nos la competència d'anar a pas de tòtil. Altrament d'això, està més temps parat per les estacions que caminant; solament a la d'Amer hi ha arribat a estar tres quarts en lloc dels cinc minuts de reglament; poc té res d'estrany; s'hi fa parada i fonda per fer honor a l'aigua picant, i hi ha cops que s'hi està un xic més perquè el maquinista hi sopa, si no ha d'anar a comèdia a Olot.

I encara ara rai, que torna anar amb carbó; que quan anava amb llenya a la millor restava parat en mig de la via: set quarts vàrem estar un dia a l'entrada del túnel, mentre el maquinista, el fogainer, el "jefe", el mosso i tots els passatgers anávem per aquells boscos a fer llenya per mor de tirar endavant i sols vàrem arribar a Girona amb dues hores de retard; altres vegades poc es parava, però feia tant el gallòfol, que caminant s'anava més depressa.

Però no us cregueu, que quan li pega per anar rabent agafa un llamp d'arrencada, que és capaç d'anar a petar a Girona; perquè llavors els treballs són per parar-se, que els vagons fan córrer la máquina, i de passada comencen a sacsejar-nos amb tant d'entusiasme, que pla resteu ben traquejat.

En fi, ja ho diu l'adagi: "El tren d'Olot surt quan vol i arriba quan pot". I si no que ho diguin les penyores que li han estat posades per haver sortir abans d'hora de l'estació.

Poc acabaria mai si vulgués seguir la beta; però em sembla que amb això dit estareu convençut que tinc raó de sobres per creure que pocs trobareu en tot el món un tren tan especial com el nostre.

Adeusiau.

XICU.

Canvi de noms de les estacions

BEATA (Manresa) provinent de Mant resa.
LAS PAGINAS (Les Planes) Barcelona.
LAS LLANAS (Les Planes) Olot.
AUTO-SONANTE (casi casi RADIOTELEFONIA), (Solsona) sol-sona.
ANTITESIS (Cardona).

Nota explicativa: Cardona viene a constituir una antítesis, a saber: primero dice "car" (caro) y a continuación añade "dona" (da, esto es, que se regala).

Abans de comprar el vostre aparell visiteu l'exposició de Radiotelefonia de la **LLIBRERIA SUBIRANA**
PORTAFERRISSA, 14
Aparells de làmpares de les millors marques -:- Galenes de tots preus -:- Altaveus -:- Auriculars
Accesoris de totes classes.

TIP. ALTÉS

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

CARRER DE FERNANDO

24 i 26. Sastre, Mod. i Camiseria.—Bas i Tarrida
33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
34. Institut Musical.—*Acadèmia Ardèvol.*

CARRER CORTS CATALANES

460. Radio-Telefonia.—"Bombeta Minerva".
451. Inst. elèct., aigua i gas.—RAFEL SALA.
614. Peleteria.—"LE RENARD".

CARRER CLARIS

102. Blau Catalunya.—J. LOPEZ LLAUDER.

CARRER DE TALLERS

72. Ceràmica i rajoles.—CASIMIR VICENS.

CARRER MUNTANER

65. Ribas i Ferrer. B. Regina *Novelles escollides*

CARRER COMTE ASALTO

15. Mobles a plaços i comptat.—Josep Maciá.
95. "LA CORONA" Braguers, Vies urinàries.

CARRER BOTERS

4. F. Monfalcón. Tapissos pintats i oleografies.

CARRER DEL CALL

1. C. FONT. Mantons Manila i Mantellines.
9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
17. Sederies i Llaneries. Trémols.
28, pral. J. COSTA.—Antiguitats d'art.

CARRER DEL PI

2 i 4. Raspalleria Moderna.—Ferran Mauri.
7. Vels i Mantos.—Antiga Casa Sala.
11. Articles de Pell.—J. SAUCH.
13, 2.º. SASTRE.—L. MIR.
14. Art. Fotogràfics.—S. COSTA.
14. Fca. Plisats.—BRUTAU I MOXO.

CARRER BALMES

126. RADIO-ELECTRIC. Manufactures.

RAMBLA DE CATALUNYA

15. Pelleteria "La Siberia".—J. TICÓ.
20. Perruqueria.—J. MAYMO.
42. Bar.—La Pagesa de la Rambla.
124. Instal. bones i barates.-Barnadas i Espinet.

CARRER DE LA BOQUERIA

36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.

CARRER CORRIBIA

2 i.r. Lligues i Tirants CATALONIA.

CARRER VILA-VILÀ

66. Palla i Alfals JOSEP CATALÁ.

CARRER PORTAFERRISSA

22. Ganiveteria i perfumeria.—Vda. DUCHEIN
25. Camiseria A. B. DE CORNELLA.

CARRER ARIBAU

29 i 31. Perruqueria ENRIC SORIGUE.

CARRER FONTANELLA

18. Art. Fotogràfics i Radio.—Pérez i Sábat.

CARRER JOVELLANOS

4. Art. Fot. i treballs de Laboratori.—E. Picazo

RONDA SANT ANTONI

60. OLLA EXPRESS.—Detalls a Import Acar.
76. Billars patentats Xifré.—"LA ACTIVA".

CARRER SALMERÓN

140. Articles fot. i radio.—V. CALDÉS ARÚS.
193. Làmp. Elect. i radio.—RAMON RABASA.

DIAGONAL

460. "Radio Iris".—J. B. MODOLELL.

Radio-Telefonia i Electricitat

Taller electro-mecànic

Llum-Força-Calefacció

Pere del Valle

Corts Catalanes 580

BARCELONA

A totes les llibreries

LA VIDA DE LLATZER DE TORMES

2 pessetes

PÉREZ I SÀBAT

Fontanella, 18 - BARCELONA

Articles fotogràfics i de Radiotelefonia

BERRENS P. B. 3.

Gran model de tres làmpares

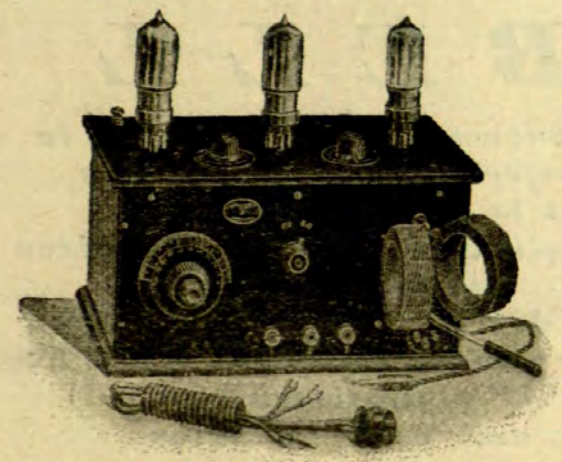

Ptes. 375 amb làmparas i bobines

Permet sentir en alta veu les emissions europees

Aparells de galena de totes menes, auriculars, alts parlants i altres accessoris de gran calitat

Proveu el cafè amb llet "El Pagès"

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

Receptors Alta-Veus

ATWATER-KENT

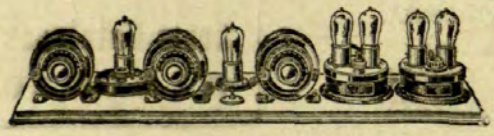

La fàbrica que ha aconseguit el primer lloc en el món per la quantitat i calitat de la seva producció actual.

AUTO-ELECTRICITAT

DIPUTACIÓ, 234

USEU

Acumuladors

STORAGE BATTERY
Willard
TRADE MARK REGISTERED

per a filament i tensió de placa i evitareu gran part dels sorolls que us molesten.

Auto - Electricitat

Diputació, 234-Barcelona

La fama d'una marca consisteix en la fabricació perfecta.

La marca

B E L L

ha conquerit fama mundial, és la preferida pels ràdio-tècnics i la que més recomanen amb satisfacció, els que en posseeixen un aparell receptor.

Les 42 estacions europees podeu rebre amb els Receptors B E L L; funcionen amb dues làmpares alimentades per piles seques Ràdio-Suprema.

Pelai, 46. - Barcelona

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

Radiotelefonia

Nous tipus d'aparells

LE SONORE

El més perfecte

El més potent

El més científic

Concessionari exclusiu
per a Espanya:

J. Esteva Marata

Ronda Universitat, 7 - Barcelona

RADIO C. S.

CLARIS, 20, BAIXOS

BARCELONA

Tota mena de material per a
Radio-Telefonia de les millors marques.

—

Amplificadors d'una o dues làmpares,
models nous i exclusius.

—

Els millors aparells de làmpares coneguts
fins a la data.

RADIO-SECTOR

aparell que funciona sense piles ni
acumuladors.

Casa de confiança - Garantia absoluta

"RADIO EROS"

JACINT ICART

APARELLS I ACCESSORIS
:: DE RADIOTELEFONIA ::
GRAN ASSORTIT EN
:: CASCS I AURICULARS ::
ES FAN INSTAL·LACIONS,
REPARACIONS DE
APARELLS,
ETC., ETC.

Claris, 10 - Barcelona
(PERFUMERIA) :: Telèfon 1554 S. P

GALENISTES!

Demaneu
"TALITE"
LA MILLOR
GALENA ANGLESA

Podeu adquirir el primer volum de

EL BORINOT

enquadernat

(mig any)

a les llibreries.

PREU 20 PESSETES

UAB Biblioteca de Comunicació

Any III-Núm. 68
12 març 1925
Subscripció:
Trimestre, 3'50

EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La corresp.ª a
l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

RADIO-BARCELONA RADIO-ENVEGETA?

—Ja ho sé per què portes aquestes trenes: és que deus dur al cap una instal·lació de telefonia sense fils.

UAB
Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General